

По́льза ѿт о́уче́нїе-то.

Філіппъ подканаше сына си Алезандра да залѣга да са о́учи, заради да не стори много работы, за които той са скорѣаше чи ги ѣ сторилъ.

Коѣ богатство не са загуба.

Димитръ Антиоховъ сынъ, като призѣ Мегара, и сички-тѣ граждани си заговиха кой што ѣ имаше, найде филозофа Стіпона, и го попыта: що мѣ са загуби; а той ѿтвѣща: нищо, защо никой не може да ми замни добродѣтель-та и о́уче́нїе-то.

Истинско благородіе.

Алфонсъ царь Арагонскій, като мѣ дѣмаше единъ ласкатель и го хвалаше чи ѣ царскій сынъ и царска оунѣка, и царскій братъ, рече: ахъ сички-тѣ тѣхи за нищо ги имамъ, защо не са мои, ами чѣзди: истинско-то благородіе ѣ мѣдрость-та и о́уче́нїе-то.

Царь за гнѣв-атъ.

Като оустарѣ филозоф-атъ Аминодуръ, поиска ѿт Августа да го ѿпрати да си
ИЛИ